

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobců: a) P. C.
b) M. C.
oba bytem H. B. 840, X H. B.
oba zastoupeni advokátem JUDr. Petrem Holubem
sídlem Tyršova 504/5, 742 21 Kopřivnice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: I. Č. t. i., a. s.
sídlem O. 2681/6, X P. 3
II. Mgr. B. Z.
bytem E. H. 1396/5, X H. – P.
III. Mgr. E. P.
bytem P. 967/44, X O. 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2018, č. j. KUZZL 9873/2018, ve věci
umístění stavby

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 29. 3. 2018, č. j. KUZZL 9873/2018
se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci a) náhradě nákladů řízení částku 8 160 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Holuba, sídlem Tyršova 504/5, Kopřivnice.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni b) náhradě nákladů řízení částku 8 160 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Holuba, sídlem Tyršova 504/5, Kopřivnice.

IV. Osoby na řízení zúčastněné **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm, Odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 15. 12. 2017, č. j. MěÚ-RpR/43357/2017 vyhověl žádosti společnosti P. C. s. r. o. (dále jen „žadatel“) podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), o umístění stavby rodinného penzionu na pozemcích parc. č. X, X, X, X a X v k. ú. x, jehož součástí bylo několik samostatných objektů, mj. objekt SO 04 – *Vnitřní vodovod a studna*.
2. V odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu žalobci brojili zejména proti umístění objektu SO 04 z důvodu negativního ovlivnění jejich domovní studny, jakožto jediného zdroje pitné vody.
3. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že v řízení bylo sice hydrodynamickou zkouškou prokázáno, že odběrem z navržené studny žadatele (HV 1) dochází k ovlivňování hladiny podzemní vody ve stávající studni žalobců (ST 1), neboť oba vrty odebírají vodu ze stejného puklinově propustného kolektoru, avšak to neznamená, že v místě stávajícího hydrogeologického vrtu HV 1 nemůže být stavba žadatele umístěna, neboť je možné stanovit odběr požadovaného množství podzemní vody pro navržený počet osob stavby penzionu tak, aby ani při periodickém odběru nedošlo k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody vlastníků okolních studní. Dále žalovaný uvedl, že za dostatečný podklad k umístění navržené studny považuje Průzkum zvodněných vrstev podzemních vod RNDr. M. K., CSc., který má odbornou způsobilost v hydrogeologii. Z tohoto dokumentu vyplývá, že umísťovaná studna plní požadavky § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., tj. je situována v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní. Posouzení RNDr. K. z listopadu 2015 je dle žalovaného dostatečné, neboť na místě, kde je navrženo umístění studny, je již proveden průzkumný vrt HV 1, který může být využit k provedení hydrodynamických zkoušek, které budou podkladem pro další stupeň řízení. Žalovaný zdůraznil, že předmětem řízení bylo toliko umístění stavby. Teprve vodoprávní úřad může v dalším stupni řízení žadateli stanovit povinnost dodržování minimální hladiny vody v povolované studni, či maximálního množství odebírané podzemní vody, a dále kontrolovat dodržování jím takto stanovených podmínek. Stavební úřad dle žalovaného v zájmu smírného řešení rozporů, které bránily řádnému projednání věci, inicioval v součinnosti s vodoprávním úřadem provedení hydrodynamických zkoušek již v rámci územního řízení (přestože vodoprávní úřad vyžadoval tuto zkoušku v koordinovaném závazném stanovisku ze dne 21. 12. 2015) až před vydáním stavebního povolení, přičemž námitky, o kterých v územním řízení nedošlo k dohodě mezi účastníky, posoudil na základě obecných požadavků na výstavbu

a závazných stanovisek dotčených orgánů. Námitku žalobců, že ve věci je třeba zpracovat revizní znalecký posudek, posoudil stavební úřad na podkladě stanoviska vodoprávního úřadu uvedeného v protokolu ze dne 14. 11. 2017, tak, že dvě názorově odlišná posouzení bude nutné nechat posoudit odborně způsobilou firmou v dalším stupni řízení.

4. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného. Uvedli, že ze znaleckého posudku z dubna 2017 zpracovaného společností G., a. s. vyplývá, že čerpání z vrtu HV 1 zásadně negativně ovlivňuje jejich vodní zdroj, a to tak, že při exploataci vrtu HV 1 by došlo přibližně za 1 rok ke ztrátě vody z jejich studny. Jelikož Česká asociace hydrogeologů, z. s. vyhodnotila dne 24. 5. 2017 tento posudek, stejně jako zprávu Ing. S. zpracovanou pro žadatele, jako nevěrohodné z důvodu nesprávných výchozích údajů, byla v září 2017 provedena nová hydrodynamická zkouška, na jejímž základě učinil Ing. S. závěr, že ani při periodickém odběru podzemní vody nedojde k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody majitelů okolních studní, avšak společnost G., a. s. vyhodnotila výsledek této zkoušky jako nevěrohodný, neboť byla realizována v deštivém období. Společnost G., a.s. proto setrvala na závěru, že v případě exploatace vrtu HV 1 hrozí likvidace vodního zdroje. Dále uvedl, že dne 23. 2. 2018 bylo vypracováno Vodním zdrojem Chrudim pod zn. VZ/0209/18 aktuální hydrogeologické vyjádření, jehož závěr je takový, že vodoprávní úřad nemůže udělit povolení k nakládání s podzemními vodami a je dokonce třeba zvážit, zda by neměl být vrt HV 1 odborně zlikvidován, neboť jeho prohloubení proběhlo bez projektu, dokumentace a dozoru. Žalobou napadeným rozhodnutím se žalobci cítí být poškozeni na svých právech, neboť zásada volného hodnocení důkazů nemůže znamenat, že by byl správný orgán oprávněn upřednostnit jeden znalecký posudek před druhým, jak se v posuzované věci stalo.
5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření zdůraznil, že zpracovatel průzkumu a posouzení hydrogeologických poměrů zvodněných vrstev podzemních vod RNDr. M. K., CSc. k posouzení záměru žadatele žádné provedení čerpací zkoušky nevyžadoval a dospěl k závěru, že vybudováním nového vodního díla nedojde při požadovaných odběrech k negativnímu ovlivnění vydatnosti a kvality vody sousedních studní. Umísťovaná studna proto plní požadavky § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Posudek RNDr. K. z listopadu 2015 je dle žalovaného dostatečným podkladem k umístění navržené studny, stavební úřad z něj mohl bez dalšího vycházet, nicméně pokusil se o smírné vyřešení rozporů mezi žadatelem a žalobci. Dále žalovaný popsal obsah všech odborných vyjádření, která byla v průběhu řízení k věci předložena. Uvedl, že na základě dvou protichůdných vyjádření k druhé hydrodynamické zkoušce bude nutné v následném řízení o povolení stavby studny věc nechat posoudit další odborně způsobilou osobou, nicméně skutečnost, že jsou vrty žadatele (HV 1) i žalobců (ST 1) vybudovány ve stejném puklinovém systému neznamená, že navržená studna nemůže být v místě stávajícího hydrogeologického vrtu umístěna, neboť je možné stanovit odběr požadovaného množství podzemní vody pro navržený počet osob stavby penzionu tak, aby ani při periodickém odběru nedošlo k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody vlastníků okolních studní. S požadavkem žalobců o revizní posudek se stavební úřad vypořádal v souladu se stanoviskem dotčeného orgánu, vodoprávního úřadu, tak, že obě názorově odlišná posouzení bude nutné v další fázi řízení nutné nechat posoudit odborně způsobilou firmou, přičemž podmínkou č. 6 územního rozhodnutí stavební úřad učinil nezbytným podkladem k žádosti o stavební povolení penzionu stavební povolení na vodní dílo. Žalobci namítané aktuální hydrogeologické vyjádření Vodního zdroje Chrudim zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

VZ/0209/18 bylo uplatněno v probíhajícím vodoprávním řízení, do něhož není žalovaný kompetentní zasahovat.

6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí. Při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. rozhodl krajský soud o žalobě bez jednání.

7. Z obsahu spisu soud zjistil:

- dne 30. 4. 2015 podal žadatel ke stavebnímu úřadu žádost o umístění stavby rodinného penzionu včetně objektu SO 04 – Vnitřní vodovod a studna. Stavební úřad výzvou č. j. MěÚ-RpR/16557/2015 dne 6. 5. 2015 vyzval žadatele k doplnění podkladů. Ve výzvě mj. uvedl, že umístění penzionuje podmíněno jeho napojením na technickou infrastrukturu, přičemž z žadatelem předložené dokumentace vyplývá, že studna je realizována bez povolení a vyžaduje dodatečné povolení stavby;
- dne 26. 6. 2015 proto žadatel požádal stavební úřad o udělení souhlasu podle § 15 stavebního zákona k dodatečnému povolení vrtané studny na pozemku parc. č. X v k. ú. x. K žádosti doložil posouzení hydrogeologických poměrů, zpracované v červenci 2014 RNDr. M. K., CSc., v němž tento uvedl, že na pozemku byl nalezen zvodněný systém dostačující intenzity, který může být nadále využíván pro jímání vody ve stávající vrtané studni. Dále RNDr. K. uvedl, jaké stávající jímací zdroje byly zjištěny na sousedních pozemcích, mj. studna žalobců na pozemku parc. č. X ve vzdálenosti 28 m, přičemž však vyslovil závěr, že se uvedené studny nacházejí na samostatných zvodněných strukturách, u nichž předpokládá, že s ohledem na vzdálenost a rozdílnou hloubku jímání vody spolu s povolovanou studnou při navrhovaném malém odběru žadatele nekomunikují. RNDr. K. dále uvedl, že v minulosti nedošlo při ověřování požadovaného odběru pro 23 osob, tj. cca 1 150 l/den, k žádnému negativnímu ovlivnění vydatnosti a kvalit vody nejbližších sousedních studní. Řízení však bylo usnesením ze dne 20. 7. 2015 zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) pro zjevnou právní nepřípustnost žádosti s odůvodněním, že zjištěný skutkový stav neodpovídal projektové dokumentaci, neboť na místě se nenacházela studna, nýbrž pouze průzkumný hydrogeologický vrt za účelem zjištění vydatnosti budoucího vodního zdroje;
- stavební úřad proto oznámil v souladu s původní žádostí zahájení územního řízení i na novou studnu. K žádosti doložil Průzkum zvodněných vrstev podzemních vod pro stavbu vodního zdroje – vrtané studny, jakožto stanovisko hydrogeologa dle § 9 odst. 1 vodního zákona, zpracovaný RNDr. M. K., CSc. v listopadu 2015, v němž tento opětovně konstatoval, že na pozemku byl nalezen zvodněný systém větší intenzity, který je použitelný pro jímání vody a stavbu studny. Dále RNDr. K. uvedl, zjištěné studny na sousedních pozemcích, mj. studna žalobců na pozemku parc. č. 3534/2 ve vzdálenosti 28 m, se nacházejí na samostatné zvodněné vrstvě, a předpokládá u nich, že s navrhovanou studnou navzájem nekomunikují. RNDr. K. dále uvedl, že technické řešení stavby je navrženo tak, aby odběrem vody nedocházelo ke snížení vydatnosti existujících sousedních studní, což je zabezpečeno tak, že kolektor zvodněné struktury podzemních vod jímacího zdroje není propojen s hladinou podzemních vod stávající

studní. K negativnímu ovlivnění vydatnosti a kvalit vody sousedních studní tudíž dle RNDr. K. nedojde;

- dne 21. 12. 2015 vydal Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm, Odbor životního prostředí, koordinované závazné stanovisko č. j. MěÚ-RpR/OŽP/44211/2015/SIT/85-246.6 k projektové dokumentaci stavby *Vrtaná studna a vodovod* na pozemku parc. č. X v k. ú. xpro zásobování plánovaného rodinného penzionu vodou, zpracované RNDr. M. K., CSc. v listopadu 2015. Úřad uvedl, že jakožto příslušný vodoprávní úřad dle § 106 v souvislosti s § 18 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), nemá připomínky a s realizací stavby souhlasí, avšak s tím, že o stavební povolení a povolení k nakládání s vodami je nutno požádat vodoprávní úřad, doložit doklady dle vyhlášky č. 432/2001 Sb. včetně hydrogeologického posudku a ke stavebnímu řízení doložit zápis o výsledku provedené čerpací zkoušky;
- stavební úřad rozhodnutím ze dne 13. 4. 2016, č. j. MěÚ-RpR/13257/2016 vyhověl žádosti a stavbu včetně objektu SO 04 umístil. K námitce žalobců, že v rámci řízení o dodatečném povolení stavby bylo dohodnuto, že se uskuteční čerpací zkouška a přeměření hladin ve stávajících sousedních studních, stavební úřad uvedl, že RNDr. K. telefonicky sdělil, že se čerpací zkouška uskutečnila, avšak prokázala pouze požadovanou vydatnost vrtu. Ovlivnění okolních studní nebylo možné prokázat, neboť u nepoužívaného průzkumného vrtu došlo ke zborcení, tudíž jej není možné bez nového vyvrtání použít. Dále stavební úřad uvedl, že na jednání bylo dohodnuto, že žadatel zajistí vyvrtání nové studny v místě stávajícího vrtu a provede čerpací zkoušku k prokázání, zda by mohly být okolní studny ovlivněny. Následně stavební úřad zopakoval závěr RNDr. K., uvedený v posudku, o předpokladu, že se okolní studny nacházejí na samostatných zvodněných vrstvách, s navrhovanou studnou nekomunikují a technickým řešením je zabezpečeno, že odběrem vod nebude docházet ke snížení vydatnosti existujících studní;
- žalobci v odvolání proti územnímu rozhodnutí namítali nedodržení podmínek stanovených v usnesení o zastavení původního řízení o dodatečném povolení stavby, a to neprovedení přislíbené čerpací zkoušky se zjišťováním vlivu na hladiny podzemní vody v okolních studních, a dále upozornili na celorepublikový problém s úbytkem vody;
- žadatel následně v rámci odvolacího řízení předložil zprávu Ing. J. S. ze srpna 2016, o průběhu a výsledku hydrodynamické zkoušky, provedené ve dnech 25. – 29. 7. 2016 společností A. I., s. r. o., z níž vyplynulo, že vrt žadatele HV 1 zastihl stejný puklinový kolektor jako vrt žalobců ST 1, tudíž při odběrech vody prokazatelně dochází k ovlivňování hladiny podzemní vody v těchto vrtech. Ing. S. však dospěl k závěru, že puklinový kolektor má dostatečnou propustnost i kapacitu k povolenému odběru z objektů HV 1 i ST 1, tudíž odběrem vypočteného množství vody pro 18 osob uvažované stavby penzionu (2 219 l/den) nedojde ani při periodickém odběru podzemní vody k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody majitelů okolních hydrogeologických objektů. Dále žadatel doložil dodatek této zprávy rovněž ze srpna 2016, kde Ing. S. uvedl, že vzhledem k průběhu zkoušky se domnívá, že ani v případě odběru pro 23 osob (2 835 l/den) nedojde k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody majitelů okolních studní s tím, že při jímání podzemní vody doporučuje zvolit větší objem retenční nádrže tak, aby byl přes den v době nejvyšší spotřeby vody, zvýšený odběr z vrtu HV 1 redukován;

- žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 9. 2016, č. j. KUŽL 43387/2016 rozhodnutí o umístění stavby ze dne 13. 4. 2016 zrušil a vrátil věc stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. V odůvodnění uvedl na str. 7, že v posudku RNDr. K. je počítáno s odběrem 50 l vody na osobu a den, což je vzhledem k účelu a provozu rodinného penzionu neúměrně malé množství, neboť průměrná spotřeba vody je více než 120 l na osobu a den. Zdůraznil proto nutnost přihlédnout k účelu stavby. Dále žalovaný uvedl, že nedůvodnými rozdíly trpí posudek RNDr. K. i vzhledem ke zprávě Ing. S., a to zejména co do rozdílné spotřeby vody. Na základě mj. těchto skutečností dospěl žalovaný k závěru, že projektová dokumentace a na ni navazující podklady trpí vadami, které brání v dalším řízení. Z důvodu popsanych vad měl stavební úřad dle žalovaného řízení přerušit a vyzvat žadatele k odstranění vad podání a doplnění projektové dokumentace, přičemž pokud tak neučinil, porušil § 45 odst. 2 s. ř. Námitky žalobců však žalovaný shledal nedůvodnými, a dospěl k závěru, že umísťovaná studna naplňuje požadavky § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť s ohledem na posudek RNDr. K. o hydrogeologických poměrech zvodněných vrstev je zřejmé, že umístěním studny nedojde k ovlivnění vydatnosti okolních studní. Dále žalovaný poukázal na pozitivní výsledek hydrodynamické zkoušky, která však není zákonem vyžadována;
- stavební úřad po vrácení věci vyzval dne 9. 11. 2016 žadatele k dání do souladu údaje o spotřebě vody v posudku RNDr. K. se zprávou Ing. S.;
- dne 4. 1. 2017 zpracoval RNDr. K. dodatek k projektu studny, v němž toliko opravil údaj o požadovaném odběru na vrtu HV 1 za rok z hodnoty 810 m³ na 1035 m³;
- při novém projednání věci dne 2. 5. 2017 předložili žalobci posudek společnosti G., a. s., znaleckého ústavu v oborech geologie a vodní hospodářství, zpracovaný 28. 4. 2017, v němž zpracovatel dospěl k závěru, že vrty HV 1 a ST 1 se vzájemně ovlivňují, což je způsobeno jejich umístěním do společné zvodněné poruchy s omezenou zásobností. Zpracovatel dále zpochybnil věrohodnost výsledků provedené čerpací zkoušky (krátkost, deště) a uvedl, že čerpání z průzkumného vrtu HV 1 zásadně ovlivňuje vodní zdroj žalobců, přičemž pokud by u něj došlo k exploataci, lze očekávat likvidaci vodního zdroje (pokles hladiny podzemní vody pod bázi vrtu), tj. ke ztrátě vody ze studny žalobců přibližně za 1 rok;
- stavební úřad v návaznosti na předložený posudek společnosti G., a. s. požádal o vyjádření k námitkám vodoprávní úřad, který mu dne 1. 6. 2017 písemností č. j. MěÚ-RpR/19599/2017 sdělil, že s ohledem na rozdílnost posudků vyžádal odborné stanovisko České asociace hydrogeologů Praha, která v odpovědi ze dne 23. 5. 2017 vyžaduje, aby byla s ohledem na prokázané ovlivnění studny žalobců na vrtu HV1 provedena dlouhodobější hydrodynamická zkouška v řádu několika týdnů (obvykle 14 dnů), která umožní posouzení reálně využitelné vydatnosti vrtu HV 1 a prokazatelných vlivů na okolní jímací objekty. Vodoprávní úřad dále sdělil, že do doby předložení výsledků uvedené zkoušky s kladným závěrem nebude souhlasit s vydáním územního rozhodnutí na požadované vodní dílo;
- stavební úřad následně dne 2. 6. 2017 vyzval žadatele k doplnění žádosti o výsledky nové čerpací zkoušky;
- žadatel předložil Závěrečnou zprávu z října 2017, o výsledku hydrodynamické zkoušky, provedené ve dnech 9. – 23. 9. 2017, zpracovanou Ing. S. V úvodu zprávy zpracovatel uvedl, že žalobci sice souhlasili se vstupem na pozemek za účelem sledování hladiny

podzemní vody v jejich studni, avšak nesouhlasili s instalací vodoměru na vodovodní řad a jeho odečet v průběhu zkoušky. Dále Ing. S. uvedl, že potřeba vody pro penzion byla stanovena dle vyhlášky č. 428/2001 Sb. a vypočtena pro plánovaných 23 osob. Jelikož směrné číslo roční spotřeby vody na 1 uživatele penzionu činí 45 m³, je průměrná denní spotřeba penzionu 2,84 m³, avšak čerpáno bylo denně 6,9 m³. Ing. S. uvedl, že měřením bylo zjištěno, že při čerpací zkoušce z vrtu HV 1 došlo ve studni žalobců ke snížení hladiny podzemní vody o 0,7 m, přičemž při vlastním odběru žalobci je vyvozována krátkodobá deprese max. 1 m. Celkem tedy při společném odběru dojde krátkodobě ve studni žalobců k poklesu hladiny podzemní vody o 1,7 m, tudíž vodní sloupec činí 14,5 m. Zdůraznil, že výpočet byl proveden pro cca 2,5 x vyšší odběr u vrtu HV 1 než je požadovaný. Dále Ing. S. uvedl, že při zkoušce byl zaznamenáván úhrn denních srážek, který byl nejvyšší dne 17. 9. 2017 26 mm. Možný vliv srážek na hladinu podzemní vody ve vrtu HV 1 je možné patrně sledovat až v závěru zkoušky 21. 9., kdy došlo k mírnému nastoupání hladiny, jež je však možné přičíst i nižšímu odběru u žalobců. Odběrem vypočteného množství vody pro 23 osob uvažované stavby penzionu proto dle Ing. S. nedojde ani při periodickém odběru k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody majitelů okolních studní;

- vodoprávní úřad dne 18. 10. 2017 sdělil, že výsledek provedené zkoušky akceptuje a sděluje, že tato proběhla v souladu s § 8 odst. 3 písm. a) vodního zákona;
- dne 3. 11. 2017 předložili žalobci stavebnímu úřadu vyjádření společnosti G., a. s. k provedené zkoušce, která namítla, že nebyl splněn základní předpoklad věrohodnosti každé hydrodynamické zkoušky, neboť tato byla provedena v mimořádně vlhkém měsíci září 2017, kdy na srážkoměrné stanici na x (3 km vzdálené) spadlo za dobu provádění zkoušky 175,8 mm srážek. Dále zpracovatel vyjádření namítl, že ve zprávě Ing. S. existují rozpory mezi údaji o úhrnu denních srážek uvedené v textu na straně jedné a v grafu na straně druhé, přičemž Ing. S. čerpal údaje o srážkách ze stanice 23 km vzdálené Zašové, která se v dané době nacházela v mírnějším srážkovém pásmu. Zkouška měla být z důvodu mimořádných srážek ukončena. Do kontextu s čerpaným odběrem nebyly dány zřetelné vzestup hladiny podzemní vod, popřípadě rychlá reakce na srážky u pozorovaných studní v protikladu s vyrovnanou hladinou podzemní vody. Vliv čerpání z vrtu HV 1 byl tak dle společnosti G., a. s. eliminován infiltrací srážek, proto si i nadále stojí za svým závěrem o negativním ovlivnění vodního zdroje žalobců čerpáním vody z plánované studny;
- Ing. S. k výzvě stavebního úřadu reagoval na výtky sdělením ze dne 13. 11. 2017, v němž uvedl, že v tabulce jsou skutečně uvedeny nesprávné údaje, a proto provedl opravu údajů v tabulce. Dále uvedl, že přehled denních srážek ze Zašové použil z důvodu jejich rychlé dostupnosti. Dále uvedl, že se při zkoušce potvrdilo, že hladina podzemní vody v mělkých studních reaguje na spadlé srážky rychleji, než je tomu u vrtaných studní, kde se voda má z hlubšího oběhu. Dále uvedl, že s ohledem na nutnost zajištění souhlasů majitelů studní není možné plánovat zkoušku s jistotou jejího provedení v bezsrážkovém období. Dále znovu zdůraznil neumožnění montáže měřicího zařízení u žalobců. Dále uvedl, že v případě pravdivosti závěru společnosti G., a. s. o poklesu hladiny podzemní vody ve studni žalobců až na dno by k takovému stavu muselo dojít již dávno, a to prostým odečtem spotřeby žalobců. Jedná se však o dynamické zásoby podzemní vody, které jsou průběžně doplňovány. Závěrem uvedl, že se domnívá, že by

odběrem vypočteného množství vody z vrtu HV1 nemělo dojít k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody majitelů okolních studní;

- dne 15. 11. 2017 stavební úřad sdělil účastníkům, že mají možnost seznámit se odklady rozhodnutí, a to s tím, že vodoprávní úřad dne 14. 11. 2017 do protokolu sdělil, že na základě vyjádření dvou odborných společností, bude nutné odlišná stanoviska nechat posoudit další odborně způsobilou firmou v dalším stupni řízení;
- v reakci na výzvu dne 22. 11. 2017 žalobci sdělili, že trvají na zpracování revizního znaleckého posudku;
- stavební úřad rozhodnutím ze dne 15. 12. 2017 stavbu včetně sporného objektu studny umístil. Požadavek vypracování revizního znaleckého posudku označil stavební úřad za neakceptovatelný. Uvedl, že žadatel zajistil provedení 14 denní zkoušky, přičemž odborná společnost deklaruje, že by k ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody majitelů okolních studní nemělo dojít. Dále stavební úřad uvedl, že zpracovatel posouzení hydrogeologických poměrů zvodněných vrstev RNDr. K. deklaroval splnění požadavků § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a hydrodynamickou zkoušku nevyžadoval. V rámci smírného řešení rozporů požadoval stavební úřad po dohodě s vodoprávním úřadem provedení hydrodynamické zkoušky už v rámci územního řízení, ačkoli to nevyžaduje zákon. Zdůraznil, že studnu na pozemku pouze umísťuje a na pozemku je proveden průzkumný vrt. Samotné provedení stavby studny vyžaduje povolení vodoprávního úřadu, proto bude provedeno posouzení odlišných stanovisek až v následujícím řízení. V dané fázi se dle názoru stavebního úřadu jedná o obstrukční jednání ze strany žalobců, kteří napadají odborníky zpracované podklady a pochybují o jejich věrohodnosti, přičemž v jednom případě byla dle jejich názoru provedena čerpací zkouška v příliš suchém a v druhém případě v příliš mokřém období. Zejména však zdůraznil, že žalobci odmítli montáž odpočtového vodoměru, aby byly výsledky zkoušky věrohodné pro obě strany;
- žalobci v odvolání uvedli, že projektovou dokumentaci k vybudování jejich vlastní studny zpracovával rovněž RNDr. K., a to v roce 2002, kdy konstatoval, že byl na jejich pozemku nalezen jeden zvodnělý systém střední intenzity, který má vydatnost dostatečnou pro zásobení vodou při běžných odběrech, přičemž další systémy označil za nevýznamné a dle výsledků nízké intenzity. Tytéž údaje potvrdil v aktualizaci z r. 2009. Přesto tentýž odborník konstatoval v roce 2015 existenci zvodněného systému dostatečného pro zásobování penzionu. Požádali proto o vyjasnění tohoto rozporu. Dále poukázali na nesrovnalosti v obou posudcích Ing. S. (změny v počtu ubytovaných osob, nesmyslně zdůvodněná volba údajů o srážkách ze Zašové). Ohradili se proti označení jejich postupu za obstrukce, neboť brání jediný zdroj pitné vody, přičemž jejich posudky jsou též zpracovány odborníky.

8. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Podle § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, *studna individuálního zásobování vodou (dále jen „studna“) musí být situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.*
10. Citované ustanovení je zařazeno v části třetí uvedené vyhlášky, proto se dle § 1 odst. 2 věty druhé této vyhlášky použije při umísťování staveb. Stavební úřad je tudíž povinen již ve

stadiu rozhodování o umístování stavby studny posoudit, zda je studna situována v takové poloze, aby neovlivnila vydatnost sousedních studní. Územní řízení o umístění stavby je řízením o návrhu, tudíž je to žadatel, kdo je povinen doložit, že stavba splňuje veškeré podmínky pro její umístění vyžadované právními předpisy, a to dokumenty doloženými v souladu s přílohou č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.

11. V posuzované věci žadatel tuto podmínku splnil, když k žádosti předložil Průzkum zvodněných vrstev podzemních vod hydrogeologa RNDr. M. K., CSc. z listopadu 2015, který dospěl k závěru, že vybudováním navržené vrtané studny v místě vrtu HV 1 nedojde při požadovaných odběrech k negativnímu ovlivnění vydatnosti a kvality vody sousedních studní. O tento posudek bylo rovněž opřeno závazné stanovisko vodoprávního úřadu jako součást Koordinovaného závazného stanoviska odboru životního prostředí ze dne 21. 12. 2015.
12. Z výše popsaného průběhu řízení však vyplývá, že již v rámci řízení o odvolání proti prvému rozhodnutí o umístění stavby ze dne 13. 4. 2016 byla jako další podklad do spisu doložena zpráva Ing. S. o výsledku hydrodynamické zkoušky, která vyvrátila správnost závěru RNDr. K., že studna žalobců a hydrogeologický vrt HV 1, v jehož místě žadatel navrhl umístit studnu pro zásobování zamýšleného rodinného penzionu vodou, se nachází na samostatné zvodněné vrstvě, z něž pak RNDr. K. dovodil předpoklad, že tyto dvě studny spolu nekomunikují, neboť studna žalobců není v kolektoru podzemních vod s navrženou studnou, jakožto novým jímacím zdrojem, přímo vodivě propojena. S ohledem na zjištění Ing. S., že studna žalobců i průzkumný vrt HV 1 odebírají vodu ze stejného puklinově propustného kolektoru, nemohl již závěr RNDr. K. o vyloučení ovlivnění hladiny podzemní vody ve stávající studni žalobců (ST 1) odběrem z vrtu HV 1 dle názoru soudu bez dalšího obstát.
13. Žalovaný rovněž v prvním kasačním rozhodnutí ze dne 29. 9. 2016 vytkl stavebnímu úřadu, že nevedl žadatele k odstranění nedostatků dokumentace, mj. právě posudku RNDr. K., který vycházel z odběru vody v zamýšleném penzionu v rozsahu 50 l na osobu a den, což je vzhledem k účelu a provozu rodinného penzionu neúměrně malé množství, neboť průměrná spotřeba vody je více než 120 l na osobu a den, z níž ostatně vyšel i ve své zprávě i Ing. S., tudíž ve věci existuje rovněž rozpor v předložených podkladech.
14. Z výše popsaného průběhu řízení dále vyplynulo, že po vrácení věci byl žalobci doložen k prokázání jejich tvrzení, že vydatnost jejich studně bude umístěním studny žadatele negativně ovlivněna, znalecký posudek společnosti G., a. s. V návaznosti na tento předložený posudek a následné vyjádření České asociace hydrogeologů pak vodoprávní úřad dne 1. 6. 2017 písemností č. j. MěÚ-RpR/19599/2017 sdělil, že do doby předložení kladných výsledků nové hydrodynamické zkoušky odpovídajícího trvání, provedené dle příslušné normy, která umožní posouzení reálně využitelné vydatnosti vrtu HV 1 a prokazatelných vlivů na okolní jímací objekty, nebude s vydáním územního rozhodnutí na požadované vodní dílo souhlasit. Jinými slovy vodoprávní úřad již nepovažoval posudek RNDr. K. za dostatečný podklad pro závěr o souladu záměru umístit objekt studny v daném místě s požadavky § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Materiálně tak vodoprávní úřad změnil své původní kladné stanovisko k umístění stavby tak, že jej učinil závislé na výsledku dané hydrodynamické zkoušky.
15. Není tedy pravdou tvrzení správních orgánů obou stupňů, že hydrodynamická zkouška byla prováděna zcela nad rámec nutného a toliko ve snaze o smírné řešení sporných

otázek, neboť vodoprávní úřad učinil výsledek dané hydrodynamické zkoušky podmínkou *sine qua non* kladného stanoviska k rozhodnutí o umístění předmětné stavby.

16. Požadovaná hydrodynamická zkouška pak sice proběhla, avšak hodnocení jejího průběhu i výsledku bylo opět předmětem sporu mezi Ing. S. (společností A. I., s. r. o.), který zkoušku realizoval a hodnotil na základě objednávky žadatele, a společností G., a. s., která provedla hodnocení na objednávku žalobců. Vodoprávní úřad, jemuž byla předložena nejprve pouze závěrečná zpráva Ing. S., sice dne 18. 10. 2017 sdělil, že výsledek provedené zkoušky akceptuje a sděluje, že tato proběhla v souladu s § 8 odst. 3 písm. a) vodního zákona, následně však po předložení oponentní zprávy společností G., a. s. dne 14. 11. 2017 konstatoval, že s ohledem na protichůdné zprávy dvou odborných společností bude nutné odlišná stanoviska nechat posoudit další odborně způsobilou firmou v dalším stupni řízení.
17. Stavební úřad a následně i žalovaný poté konstatovali, že dostatečným podkladem k závěru o souladu umístění studny v místě vrtu HV 1 s požadavky § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je původní posudek RNDr. K. z listopadu 2015 ve znění opravy z dubna 2017. Žalovaný na str. 13 napadeného rozhodnutí zdůraznil, že tento posudek byl vypracován odborně způsobilou osobou, přičemž zákon ani RNDr. K. k podání posouzení hydrogeologických poměrů zvodněných vrstev provedení čerpací zkoušky nevyžadují a vodoprávní úřad vyžadoval takovou zkoušku v koordinovaném stanovisku až jako podklad k rozhodování o stavebním povolení a povolení k nakládání s vodami. Předmětné zkoušky byly dle závěru žalovaného provedeny toliko v rámci snahy o smír mezi žadatelem a žalobci. Na druhou stranu se žalovaný na str. 15 napadeného rozhodnutí hodnocením výsledku druhé hydrodynamické zkoušky zabýval a převzetím hodnotícího závěru Ing. S. uzavřel, že výsledek této zkoušky svědčí o absenci ohrožení odběru povoleného množství podzemní vody žalobci z jejich studny předpokládaným odběrem pro potřeby penzionu ze studny umístované. Posudek znaleckého ústavu G., a. s. z dubna 2017 označil žalovaný za nevěrohodný z důvodu, že byly jeho závěry postaveny na nikoli řádně provedené první čerpací zkoušce, vyjádření téhož subjektu k nevěrohodnosti druhé zkoušky ze dne 3. 11. 2017 označil žalovaný pouze za podklad pro opravu a doplnění závěrečné zprávy Ing. S., a dále za podklad pro posouzení odlišných stanovisek v dalším stupni řízení v souladu se stanoviskem vodoprávního úřadu ze dne 14. 11. 2017.
18. Jak již z uvedeného shrnutí vyplývá, jsou závěry žalovaného vnitřně rozporné, neboť na straně jedné žalovaný popřel význam výsledku hydrodynamické zkoušky pro řízení o umístění stavby studny, na straně druhé hodnotil výsledek hydrodynamické zkoušky jako podklad k závěru o absenci negativního ovlivnění studny žalobců zamýšlenou studnou. Při formulaci svých závěrů rovněž žalovaný zjevně ignoroval skutečnost, že východiska i závěry posudku RNDr. K. z listopadu 2015, dotčeného toliko formální opravou údaje o spotřebě z dubna 2017, byly znevěrohodněny v řízení prokázaným zjištěním o vzájemné interferenci hladiny podzemní vody vrtů HV 1 a ST 1. Prohlásit tento posudek za dostatečný podklad pro závěr o souladu záměru s požadavky § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je tak dle názoru soudu vyloučeno, neboť je v rozporu s povinností správních orgánů zjistit stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 s. ř., a přihlédnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovaný rovněž odkazem na koordinované stanovisko ze dne 21. 12. 2015, v němž vodoprávní úřad uvedl, že žadatel bude teprve v řízení o stavebním povolení a povolení k nakládání s vodami povinen doložit zápis o výsledku provedené čerpací zkoušky, nezohlednil, že tentýž vodoprávní úřad následně dne 1. 6. 2017

uložil provést zkoušku již v územním řízení a své kladné stanovisko k němu učinil na výsledku dané hydrodynamické zkoušky závislým. Žalovaný dále ignoroval, že vodoprávní úřad nejprve učinil existenci dvou rozporných stanovisek odborných institucí důvodem k provedení hydrodynamické zkoušky a vyžadoval tak odstranění rozporů již v územním řízení, následně však svůj předchozí postup a postoj popřel, neboť existenci dalších rozporných stanovisek dvou odborných subjektů na výsledek a hodnocení věrohodnosti druhé hydrodynamické zkoušky již neřešil a odkázal na dořešení věci ve vodoprávním řízení.

19. Dle názoru krajského soudu nelze postup žalovaného označit za zákonný. Žalovaný, ani vodoprávní úřad, který k územnímu řízení zpracovával ve vztahu k umístění studny závazné stanovisko, nebyli oprávněni nejprve označit výsledek hydrodynamické zkoušky za nezbytný podklad k posouzení souladu záměru umístit studnu v daném místě s požadavky § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., následně však hodnotit výsledky této zkoušky toliko na základě zprávy Ing. S. a nevypořádat se s argumenty, jimiž společnost G., a. s. věrohodnost této zkoušky zpochybňovala, poté konstatovat, že ve věci existují dvě rozporná stanoviska, připustit nutnost přezkoumání věci dalším odborným subjektem, avšak celý problém odsunout do následujícího vodoprávního řízení s konstatováním, že rozhodnutím vydaným v územním řízení se stavba studny „pouze umísťuje“ a vrátit se následně k původnímu (znevěrohodněnému) posudku RNDr. K. z listopadu 2015. Postup a závěr žalovaného dle názoru krajského soudu postrádá logiku i přesvědčivost. Rovněž je nutné přisvědčit žalobci, který v žalobě tvrdí, že postup správních orgánů, které při existenci dvou konkurujících odborných vyjádření (zpráva Ing. S. vs. stanovisko společnosti G., a. s.) upřednostní jedno z nich, aniž by je podrobil konfrontaci, je vybočením ze zásady volného hodnocení důkazů.
20. S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšní žalobci mají právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady každého z žalobců ve výši 8 160 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování žalobců advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši ve výši 4 960 Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby (odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT, a dále snížena o 20 % dle § 12 odst. 4 AT při zastupování dvou osob v téže věci na částku 2 480 Kč), a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony v rozsahu jedné poloviny částky 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.
22. Osoby zúčastněné na řízení mají dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V tomto řízení však nebyly osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti, a proto soud rozhodl, že nemají právo na náhradu nákladů řízení. Soud přitom v daném případě

neshledal existenci důvodů hodných zvláštního zřetele, ze kterých by bylo namístě těmto osobám přiznat náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 26. července 2019

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu